

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Nysie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Czerwińska – Koncur

Protokolant: sekretarz sądowy Beata Bilińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w N. -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 września 2017 r.

zażalenia zawiadamiającej Gminy P. na postanowienie Komendy Powiatowej Policji w N. z dnia 29 maja 2017 r. o umorzeniu dochodzenia zatwierdzone przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w N. z dnia 30 maja 2017 r. w sprawie o czyn z art. 284 § 2 k.k., sygn. akt PR 2 Ds.17.2017

na podstawie art. 330 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

uwzględnić zażalenie zawiadamiającej Gminy P. i uchylić zaskarżone postanowienie z 29 maja 2017 r., zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w N. w dniu 30 maja 2017 r. w sprawie o czyn z art. 284 § 2 k.k., sygn. akt PR 2 Ds.17.2017, przekazać sprawę Prokuraturze Rejonowej w N. do dalszego prowadzenia

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Komendy Powiatowej Policji w N. z dnia 29 maja 2017 r. zatwierdzonym przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w N. z dnia 30 maja 2017 r. (sygn. akt PR 2 Ds.17.2017) umorzono dochodzenie w sprawie przywłaszczenia w dniu 29 lipca 2015 r. w P., woj. o., mienia powierzonego w postaci pieniędzy w kwocie 4200 złotych, stanowiących zaliczkę na poczet zakupu strażackiego wozu bojowego marki Steyr na rzecz OSP w P., tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Na powyższe postanowienie, z zachowaniem ustawowego terminu zażalenie wniosła Gmina P. zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono oparcie decyzji kończącej postępowanie przygotowawcze na niepełnym materiale dowodowym, ze wskazaniem jakie czynności procesowe winny zostać jeszcze wykonane.

Prokurator nie przychylił się do zażalenia i przekazał je do Sądu wraz z wnioskiem o rozpoznanie i nieuwzględnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, że zgromadzonego w sprawie materiału nie można uznać za kompletny i w kształcie takim nie może stanowić podstawy ustaleń faktycznych. **Zauważyć bowiem należy, że przestępstwo sprzeniewierzenia mienia określone w art. 284 § 2 k.k. zostaje popełnione w chwili, gdy sprawca daje zewnętrzny wyraz swemu zamiarowi**

postąpienia z powierzona mu rzeczą jak ze swoją, w tym poprzez włączenie jej do majątku swego lub innej osoby. Jednocześnie fakt popełnienia czynu zabronionego z art. 284 § 2 k.k. nie przekreśla późniejszy zwrot mienia osobie uprawnionej bądź rozporządzenia nią w sposób zgodny z ustaleniami co do jej przeznaczenia.

Nie przesądzając w tym miejscu ostatecznego sposobu zakończenia dochodzenia przyjąć należy, że dla zrealizowania celów postępowania koniecznym jest wszechstronne wyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy. Z analizy akt sprawy wynika bowiem, że w ramach dotacji, OSP w P. przekazana została kwota 30.000 zł z przeznaczeniem na zakup pojazdu bojowego, z czego w dniu 29 lipca 2015 r. M. B. pobrał kwotę 4.200 zł. W toku dochodzenia konieczne jest zatem wyjaśnienie kiedy, na jaki cel i w jaki sposób została wydatkowana przez M. B. pobrana przez niego w dniu 29 lipca 2015 r. kwota 4.200 zł (1.000 euro). Podkreślenia wymaga, że okoliczność ta, wbrew stanowisku organu śledczego, nie została dotychczas wyjaśniona.

Z pisma z dnia 24 listopada 2016 r. (k. 18), a zatem po upływie ponad roku od chwili rozliczenia dotacji, wynika, że dokonano na cenę zakupu przelewu kwoty jedynie 6.000 euro. Z późniejszej korespondencji od Burmistrza gminy W. pochodzącej z początku stycznia 2017 r. wynika natomiast, że dokonano łącznie wpłaty kwoty 7.000 euro. W sprawie nie ustalono natomiast, kiedy, w jaki sposób i kto dokonał wpłaty tejże różnicy, tj. 1.000 euro. Ustalenie tej okoliczności ma istotne znaczenie dla oceny, czy mogło dojść do popełnienia czynu z art. 284 § 2 k.k. na szkodę OSP w P., który to podmiot, w razie nieprawidłowości w wydatkowaniu dotacji, byłby zobowiązany do zwrotu jej kwoty Gminie P. M. B. jako skarbnik OSP P. pobrał kwotę 4.200 zł, którą miał przeznaczyć na zaliczkę na pojazd, czego jednak, jak wynika ze zgromadzonych dotychczas dowodów, w tym korespondencji z Ambasadorem A. w W. oraz Burmistrzem gminy W. nie uczynił do dnia rozliczenia się z Gminą P. z dotacji, tj. do dnia 04 września 2015 r. To z kolei może prowadzić do wniosku, że pieniądze te zostały rozporządzone przez M. B., w którego dyspozycji pozostawały, na inny cel, a zatem postąpił z nimi jak właściciel, wbrew wcześniejszym ustaleniom co do sposobu ich wydatkowania. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że nieprzekonujące są zeznania M. B. odnośnie tego, że pobrana przez niego kwota została wydatkowana na koszty transportu i inne wydatki związane z przewiezieniem pojazdu do P. Jak wynika bowiem z rozliczenia dotacji na zapłatę za samochód miała zostać przeznaczona praktycznie cała kwota dotacji, bo 29.294,30 zł (7.000 euro), a oprócz tej kwoty, a nie w ramach niej, wydatkowano kwotę 2.583,00 zł na transport oraz kwotę 130 zł na tłumaczenia.

Koniecznym jest zatem ustalenie jaka na dzień rozliczenia dotacji, tj. 04 września 2015 r. została zapłacona kwota tytułem ceny zakupu, a jeżeli była to kwota 6.000 euro, to kiedy, w jaki sposób i przez kogo zostało wpłacone dalsze 1.000 euro. W tym celu koniecznym będzie zwrócenie się o udzielenie stosownych informacji do organów gminy W., będącej stroną umowy kupna sprzedaży, jako że danych takich nie udało się uzyskać od występujących w sprawie świadków, w tym przedstawicieli OSP w P., Gminy P., ani M. B.

Dopiero uzyskanie tychże informacji w połączeniu z dotychczas zgromadzonym materiałem dowodowym pozwoli na prawidłową ocenę okoliczności niniejszej sprawy. Nie sposób jednocześnie wykluczyć, że w zależności od treści uzyskanych informacji, może zająć konieczności przeprowadzenia dalszych czynności dowodowych i procesowych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.